fotbal

JOCUL CU „LIBERO" — JOC DEFENSIV ?

VALOAREA LOTULUI ŞI RANDAMENTUL ECHIPEI

Printre noutăţile de ordin tactic pe care le-a adus fotbalul contemporan este şi folosirea de cît mai multe echipe a jocului cu „libero", formă a apărării bazată pe mai multă siguranţă.

Prin ce se caracterizează jocul cu „libero"? Considerăm necesar să spicuim cîteva caracteristici :

1. Prin prezenţa unui apărător cu o poziţie mai retrasă (în funcţie de viteza pe care o posedă), cu sarcina principală de a dubla întreaga linie de fundaşi sau de a interveni prompt în situaţiile periculoase.

2. Sarcini precise — în faza de apărare — de aplicare a marcajului strict de către ceilalţi trei fundaşi, la care se adaugă şi mijlocaşul defensiv atunci cînd adversarul joacă cu patru vîrfuri.

3. Folosirea presingului şi de ceilalţi jucători pentru a împiedica organizarea acţiunilor adversarului.

4. Circulaţie permanentă cu sau fără minge.

Rezumînd aceste cîteva caracteristici, constatăm că în *faza de apărare* echipa are sarcini precise, la care trebuie să concure toţi jucătorii, **fapt ce azi a devenit un principiu** în fotbalul modern. *Dar jocul de fotbal este format din două faze fundamentale :*

faza de apărare şi faza de atac.

Dacă faza de apărare este prelungită, premeditat, echipa neavînd intenţia să atace, ci mulţumindu-se numai cu ideea de a se apăra, avem de-a face cu o formă de apărare aglomerată, pe care trebuie s-o numim beton. Dar dacă după rezolvarea fazei de apărare echipa trece la organizarea rapidă a atacului, de multe ori supranumeric şi cu folosirea elementului surpriză, prin participarea jucătorilor din „spate", avem de-a face cu un joc elastic, variat şi ofensiv.

După cum se ştie, la ultimul campionat mondial, din Anglia, 12 echipe reprezentative au folosit jucătorul „libero" şi anume : Anglia pe J. Charlton, R.F.G. (Schulz), Portugalia (Baptista şi Germano), U.R.S.S (Şesternev), Ungaria (Matrai), Coreea de Nord (Lim-Zoong-Sun), Uruguay (Troche), Italia (Salvadore), Mexic (Del Muro), Bulgaria (Largov), Franţa (Budzinski) şi Elveţia (Schneiter şi Leimgruber).

Oare, în Anglia, antrenorii celor 12 echipe printre care şi primele clasate (din totalul de 16) ce au folosit în apărare jucătorul „libero" s-au gîndit că pot cîştiga Campionatul Mondial numai apărîndu-se ?

De aici rezultă o concluzie categorică : *nu jucătorul în plus („libero"), creat pentru întărirea siguranţei în faza de apărare dă caracteristica jocului unei echipe, ci dinamica de joc pe care echipa o are în realizarea celor două faze fundamentale ale jocului : apărarea şi atacul.*

Trecînd la fotbalul nostru încerc să aduc cîteva argumente, din care să rezulte că utilizarea jocului cu „libero" de către unele echipe româneşti nu înseamnă numaidecît orientare defensivă.

În anul 1965—66, an în care echipa Petrolul Ploieşti a experimentat jocul cu „libero", ea a reuşit să cîştige detaşat campionatul naţional, avînd şi cel mai mare număr de goluri marcate.

Echipa Dinamo Bucureşti, o altă echipă care a jucat şi joacă cu „libero", nu poate fi etichetată ca o echipă defensivă, ci, dimpotrivă, o echipă cu un joc ofensiv, constructiv materializat în fiecare an printr-un număr mare de goluri înscrise.

Anul acesta, F.C. Argeş, restructurată tactic radical de apreciatul coleg C. Teaşcă, după principiile jocului cu „libero", a reuşit ca în acest tur să fie alături de Steaua, echipa cu cele mai multe goluri înscrise.

Nu doresc ca în aceste rînduri să pledez pentru necesitatea utilizării jocului cu „libero" (mai ales că şi eu am renunţat pentru acest an la el, din motive pur pedagogice legate de instruirea tinerilor mei jucători), dar... încerc să mă opun unor păreri, că a juca cu „libero" înseamnă categoric a juca defensiv, a strica frumuseţea jocului de fotbal, a închista personalitatea jucătorilor ş.a.

Constantin CERNAIANU
antrenor al echipei Petrolul Ploieşti

Se afirmă ca un adevăr — adesea, însă, nedemonstrat — că echipa este oglinda antrenorului şi, totodată, beneficiara propriei străduinţi. **Dar nu ne amintim să fi auzit vreodată spunîndu-se că echipa este expresia fidelă şi concentrată a lotului. Deşi este evident că de omogenitatea lotului, de valoarea lui la un moment dat, depinde, în ultimă instanţă, randamentul de-a lungul unui campionat.** Pentru că dacă „unsprezecele" unei săptămîni poate fi supus oscilaţiilor de formă, indisponibilităţilor de moment, lotul trebuie să ofere, prin omogenitatea şi valoarea sa, oricînd, o alternativă oricărui post. Aceasta presupune, evident, ca loturile divizionarelor A să aibă în componenţa lor jucători a căror valoare apropiată să poată stîrni o emulaţie permanentă pentru un loc în echipă, garantînd, în acelaşi timp, un randament fără seisme.

Este, desigur, condiţia ideală a oricărui club de fotbal, condiţia ideală a performanţei. Dar cum şi tendinţa de a te apropia de această sferă merită subliniată, după cum cea a minimei rezistenţe, după principiul „numărul jucătorilor contează", necesită o confruntare cu realitatea, ne propunem să abordăm în acest articol problema loturilor divizionare A.

EXISTĂ O CONCEPŢIE CĂLĂUZITOARE ?

Am fi, desigur, taxaţi drept idealişti incorigibili dacă am pretinde ca loturile protagoniştilor din prima divizie să fie alcătuite după concepţiile tactice ale antrenorilor respectivi. Pentru cel puţin două motive : în primul rînd, pentru că **majoritatea antrenorilor n-au timpul necesar alcătuirii unui asemenea lot în perspectivă, întrucît girul său se reduce de obicei la 3—4 sezoane şi, în al doilea rînd, pentru că sînt destui antrenori care lasă principiile tactice pe seama teoreticienilor, ei adăpostindu-se sub umbrela practicismului, dovedită mult prea îngustă.**

Iată de ce o bună parte din loturile primelor noastre echipe sînt alcătuite fie la întîmplare, fie, într-un caz mai fericit, după reţeta „cîrpirii" unor posturi deficitare. Avem, desigur, şi loturi relativ omogene (pe baza raportului între compartimente, ca şi între titulari şi rezerve) şi enumerînd pe Steaua, „U" Cluj, F.C. Argeş, Universitatea Craiova, Crişul, Politehnica, nu avem convingerea că am epuizat lista. Întrebările care se nasc, însă, sînt altele : reţelevă aceste loturi o cotă valorică ridicată ? Dar celelalte protagoniste, în care decalajul între titulari şi rezerve este flagrant, pot persevera pe calea performanţei ?

CÎND TINERII NU CONSTITUIE ALTERNATIVA AŞTEPTATĂ

Iată de pildă Steaua, echipa, după părerea noastră, cu lotul cel mai echilibrat valoric, cu peste 90 la sută dintre componenţii săi, titulari, la un moment dat, în diverse reprezentative ale ţării. Pentru o echipă în care figurează alături de Suciu, Sătmăreanu, Dumitru Nicolae, Hăltmăgeanu, Voinea, Creiniceanu, Tătaru II, Dumitriu III, Pantea, Manea, — internaţionali A şi de tineret, jucători ca Ştefănescu, Mirăuţă, Ciugarin, Iordănescu, care abia au depăşit stagiul naţionalei de juniori, obiectivele performanţei, cel puţin pe planul competiţiilor interne, sînt mari. Echipa însă — înţelegînd pe cei 11 jucători chemaţi să îmbrace culorile echipei militare în fiecare etapă — n-a reuşit să se exprime la adevărata valoare a lotului pentru că n-a acţionat ca un colectiv, cu randament sensibil egal al fiecărui component, decît în cîteva meciuri şi pentru că jucătorii de rezervă, o dată intraţi în echipă, nu s-au străduit suficient (atît înaintea, cît şi în timpul meciului) să devină titulari. Mirăuţă, de pildă, a evoluat la prima apariţie în noul campionat (2—4 la Bucureşti, cu U.T.A.) şi a fost notat cu 4, ca direct vinovat de o înfrîngere nescontată a echipei sale. Poate a fost de vină tracul începutului. Poate... dar atunci de ce nu a revenit după un timp, cu îndîrjire, în echipă, la o cotă corespunzătoare ? Sau cumva eforturile lui la antrenamente, antrenamentul invizibil, s-au păstrat la cota primei etape ? Manea, despre care Constantin nu pierdea prilejul să ne vorbească ca de un autentic talent, se complace într-o mediocritate dezarmantă, ca şi Iordănescu, de altfel, ca şi Dumitriu III, ca şi Ştefănescu, atît de departe, toţi de predecesorii lor, deşi fiecare dintre ei a reprezentat, nu cu mult înainte, o promisiune.

Părerea noastră este că asaltul „noului val" din clubul militar n-are decizia şi abnegaţia celor ce se pregătesc temeinic şi cu ardoare pentru un ţel, în cazul nostru performanţa.

Nicolae Dumitrescu, antrenorul arădean, opina înaintea începerii actualului campionat că lotul restrîns (ca valori apte de „A" !) şi uzat de lupta pentru dobîndirea titlului în trecuta ediţie nu va putea să reziste unei noi campanii, cu atît mai mult cu cît federaţia şi unele cluburi nu le rezolvaseră niscaiva cereri imperioase de transfer. Iată însă că cererile lui Moritz şi Regep au primit, în cele din urmă, aviz favorabil, dar apariţia primului în echipa campioană a rămas un deziderat, iar a celui din urmă, o firavă amintire. **Iar tinerii Broşovschi, Brîndescu, Bodea, Sima, Atodiresei, pe a căror vigoare se sconta, în primul rînd, s-au retras în umbra lipsei de răspundere, lăsînd ca norii unui sezon traversat de furtuni să se descarce pe capetele „bătrînilor" Lereter, Bacoş, Petescu.** Singurul dintre tineri, care n-a depus armele, spre cinstea lui, a fost internaţionalul Domide.

La U.T.A. se impune, după părerea noastră, o restructurare a lotului, echipa avînd acum multe posturi descoperite : cuplurile fundaşilor centrali şi vîrfurile de atac, extremele. Şi dacă nici cei 11 nu sînt siguri, ce să mai vorbim de lot...

UN PARADOX ŞI UN JOC CICLIC NESERIOS

Dinamo oferă un exemplu de-a dreptul paradoxal : avînd în componenţa sa nu mai puţin de 8 jucători combatanţi ai campaniei „Mexic '70", încununată, în cele din urmă, de succes, echipa plăteşte tribut, periodic, inconstanţei. În principal, credem noi, aceasta se datoreşte superficialităţii cu care aceşti titulari siguri, lipsiţi de orice concurenţă în cadrul propriului lot, abordează uneori pregătirea la club. Această lipsă de concurenţă se manifestă însă nu numai prin evoluţia neambiţioasă a celor mai sus-amintiţi, ci şi prin folosirea unor jucători din compartimentul apărării, aflaţi mult sub cota valorică a restului echipei. **Dinamo are un lot şi o echipă neomogene, ca urmare a unei flagrante discrepanţe valorice între titulari şi rezerve, între compartimente.** Din această cauză, deşi are, ipotetic, cele mai mari sanse la titlu, navighează fără busolă pe apele actualului campionat.

Ne-am oprit, înaintea începerii campionatului, asupra ultimelor încercări ale clubului constănţean de a-şi cîrpi echipa. Şi ne-am exprimat atunci părerea că noile achiziţii, — jucători puţin dispuşi şi mai puţin capabili de un reviriment, ca D. Popescu, S. Avram — nu vor putea să impulsioneze echipa Farul. Aşa s-a şi întîmplat în acest tur. În schimb, **jocul de-a dezlegarea şi apoi iar legitimarea, practicat cu tinerii Etem, Biliboacă şi Caraman, se repetă ciclic, cu neseriozitate, arătînd fără nici un echivoc care este concepţia dominantă aci în privinţa formării şi creşterii lotului.**

„Aceasta-i trupa, cu ea defilăm !" — se spune în asemenea cazuri, jumătate în glumă, jumătate în serios, subînţelegîndu-se că alcătuirea loturilor este un proces ce merge de la sine. Ceea ce nu ne împiedică pe noi să-i întrebăm, cu toată seriozitatea, pe conducătorii şi antrenorii cluburilor, care în curînd vor trebui să se gospodărească singuri : credeţi că astfel o veţi scoate la capăt ?

Paul SLAVESCU

Tur de orizont la sfîrşitul sezonului de toamnă (III)

ŞEDINŢĂ DE LUCRU LA F.R. FOTBAL

Ieri s-a ţinut la F. R. Fotbal o şedinţă de lucru cu antrenorii echipelor diviziei A, care au discutat — făcînd interesante propuneri — planul de pregătire (încă nedefinitivat) a lotului naţional în vederea C. M. din Mexic.

Au fost aduse, de asemenea, la cunoştinţa antrenorilor programele de lucru ale loturilor olimpice, de tineret şi de juniori.

F. R. F. a prezentat, în aceeaşi şedinţă, îndrumări metodice privind pregătirea echipelor divizionare în perioada de iarnă.

Măsuri ale Comisiei centrale de competiţii şi disciplină

În ultima şedinţă a Comisiei centrale de competiţii şi disciplină a Federaţiei române de fotbal s-a analizat abaterea jucătorului Pop (Rapid) în timpul partidei Dinamo Bacău — Rapid, Comisia hotărînd să-l sancţioneze cu ridicarea dreptului de joc pe timp de două meciuri oficiale.

De asemenea, Comisia centrală de competiţii şi disciplină a luat următoarele măsuri :

— secţia de fotbal Dinamo Bacău a fost sancţionată cu ridicarea dreptului de organizare a două partide oficiale pe teren propriu pentru că în timpul meciului Dinamo Bacău — Rapid s-a aruncat o sticlă în teren ;

— secţia de fotbal U. T. Arad — ultim avertisment pentru insuficiente măsuri organizatorice.

INDISCREŢII...

● Aminteam — cu discreţie — în rubrica noastră de săptămîna trecută despre o abatere a doi fotbalişti dinamovişti după meciul de la Iaşi. La sfîrşitul acelor rînduri, adresam, destul de străveziu, o invitaţie celor doi jucători, o invitaţie la curaj, la răspundere, la bărbăţie. Speram (ce naivi am fost) ca măcar postfactum cei doi să-şi recunoască deschis greşeala. O speranţă care-i onora, în fond... Cei doi dinamovişti au înţeles însă, probabil, altceva din invitaţia noastră la demnitate. Nu ideea de „acoperire" a numelor celor doi fotbalişti ne-a determinat să le păstrăm... secrete. Ci speranţa că ei vor şti să reacţioneze, măcar în „timpul doi", bărbăteşte.

Dar Dinu şi Deleanu — căci despre ei este vorba —, prezenţi la apelul de seară (ora 22,30) în paturile lor şi care la 3—4 noaptea (de fapt, dimineaţa !) erau în... formă la Barul Unirea, n-au avut curajul să depăşească condiţia şcolarului (ştim, criticii ne vor imputa eufemismul) chiulangiu.

Am vrea să trecem peste faptul că pierderea — deliberată — a unei nopţi din trei (pînă la jocul de miercuri) înseamnă un evident dezinteres pentru rezultatul următoarei partide. În definitiv, este o chestiune dinamovistă „de ordin intern". Îl ascultam însă, de curînd, pe antrenorul Nicuşor mărturisindu-ne că o veche afecţiune hepatică şi-a arătat din nou, în ultima vreme, colţii. **„Problemele de viaţă fotbalistică** (N.A. — de fapt antifotbalistică) **din echipă mi-au consumat o grămadă de nervi, în ultimul timp. Orice pas înainte în această direcţie îl obţin foarte greu, cu sacrificii..."** Am înţeles, o dată mai mult, cît au de PĂTIMIT criticaţii noştri antrenori de fotbal în viaţa lor atît de zbuciumată. Pe cine, sau pe cîţi, l-a interesat ulcerul rebel al lui Valentin Stănescu sau ficatul sensibil al lui Nicuşor ?

Evident, de asemenea gînduri nu-i putem... acuza pe Dinu sau Deleanu.

Dar Dinu şi Deleanu sînt chemaţi — credem noi, s-ar putea ca ei să ne dezmintă — să apere culorile României la C.M. din Mexic ! De la doi fotbalişti investiţi cu această onoare (pe care, de fapt, şi-au cucerit-o cu incontestabile merite) te aştepţi la cu totul altă atitudine faţă de oameni, faţă de viaţă ! Te aştepţi şi pretinzi !

● Micro-intermezzo cu maestrul emerit al sportului Ion Voinescu.

— ...Ce-i lipseşte echipei Steaua ? Un creier. Ani de zile, Constantin a fost pe... post de creier în acest team. Acum lipseşte un asemenea articol. Şi e greu. Pînă şi jucăriile au un creier...

— Şi cum crezi că se poate repara jucăria ?...

— Iordănescu ! Această este piesa-creier de care are nevoie echipa. Introducîndu-l pentru coordonare, manifestînd o obligatorie (şi înţeleaptă) răbdare — măcar 3—4 etape — faţă de randamentul său imediat, Steaua îşi rezolvă prezentul şi viitorul cu acest mare talent din „ograda proprie".

● Şi una „patent Răducanu". Marţi, la F.R.F., jucătorii lotului naţional şi-au dat fiecare măsura piciorului (desenul) pentru o comandă specială de ghete Adidas. Toţi jucătorii şi-au predat desenul pe o coală de hîrtie obişnuită. Cu excepţia lui Răducanu. El a venit cu o hîrtie de împachetat. Piciorul său cu nr. 45 nu încăpea pe o coală obişnuită...

M. POPESCU

Creiniceanu, piesă „veche" din lotul echipei militare bucureştene şi Stoica, piesă puţin rodată, încă, în lotul Farului

NU-I SUFICIENT SĂ PLECI LA DRUM...

Cînd s-a anunţat că la Timişoara a reapărut Ripensia, am sperat cu toţii că fotbalul timişorean, bogat în tradiţie şi talente, îşi va relua locul în primul eşalon. Mai ales că măsurile luate atunci, precum şi altele preconizate a se lua pe parcurs, promiteau o evoluţie favorabilă a noului club înfiinţat în cadrul Politehnicii Timişoara.

Desigur, este prematur a se trage concluzii definitive, acum, la încheierea jumătăţii campionatului. S-ar putea ca în retur lucrurile să evolueze altfel. Dar, acum, la jumătatea drumului, se poate totuşi aprecia că Ripensia nu a satisfăcut pe deplin miile de susţinători. Spre surprinderea generală, Ripensia ocupă doar locul patru în clasament, după trei echipe care nu îi sînt superioare ca valoare, două din ele fiind învinsele ei în actualul campionat.

În evoluţiile pe teren propriu, Ripensia prestează un fotbal de calitate tehnic, cu multă mişcare în teren, ofensiv şi rezultatele sînt cele aşteptate. Mai ales, ultima evoluţie de acasă în meciul cu C.S.M. Sibiu, pe care l-a cîştigat cu 4—1 după un joc excelent. În schimb, în jocurile din deplasare echipa este de nerecunoscut. Parcă uită în cabine întreg bagajul de cunoştinţe. Este de necrezut ca o echipă care luptă pentru promovarea în divizia naţională A să nu cîştige în deplasare nici un meci !

Oare care să fie motivul evoluţiei neconcludente de pînă acum a echipei şi cum se explică ocuparea unui loc patru, modest faţă de posibilităţi ?

Nepăsarea care se manifestă la o parte a jucătorilor în meciurile din deplasare şi uneori şi acasă este unul dintre motivele slabei evoluţii — spunea tov. conf. Ionel Fleşeriu, preşedintele secţiei de fotbal a Ripensiei. Şi tot opinia sa este că : **„Selecţia jucătorilor făcută la înfiinţarea Ripensiei nu a fost cea mai bună. Unii dintre jucătorii noi veniţi aici nu au dovedit entuziasm pentru transplantul intervenit şi randamentul lor nu este la nivelul posibilităţilor lor (Seceleanu, Calinin, Surdan, Dobândă, Panici). Alţii, care au plecat în urma selecţiei joacă mult mai bine la noul club şi randamentul lor este net superior unor jucători de la noi (Manolache, Recelescu, Mehedinţi). Operaţia de selecţie a fost făcută fără ştirea noastră şi o vină serioasă în acest sens o are antrenorul Drăghiescu, „naşul" selecţiei, care a avut şi are şi în prezent mînă liberă în toate problemele de specialitate. Un alt motiv al slabelor rezultate în deplasare se datoreşte sistemului falimentar de a ne apăra cu orice preţ, desfăşurînd un joc străin echipei, chiar în faţa echipelor mult mai slabe. Poate şi dreptul acordat antrenorului principal de a hotărî singur în toate problemele de pregătire, tactice, de lot etc., neţinînd cont nici de părerile antrenorului secund, fostul jucător ripensist şi al Politehnicii, Mloc, trebuie revăzut în unele puncte.**

Şi, în sfîrşit, de ce nu am spune-o, am pierdut cel puţin cinci puncte în deplasare datorită şi opticii de a împărţi dreptatea în teren a cavalerilor fluierului. Pe noi ne arbitrează, în majoritatea cazurilor, arbitri din Oradea, Arad, Reşiţa, oraşe cu echipe care doresc şi ele să promoveze. Cred că „regula celor 300 de kilometri" în delegarea arbitrilor nu se poate menţine în continuare" — a încheiat conf. Fleşeriu.

Iată cîteva din explicaţiile neconcludentei evoluţii a Ripensiei în turul actualului campionat. Avînd sprijinul tuturor factorilor locali, bune condiţii de pregătire, clubul şi secţia de fotbal trebuie să analizeze temeinic evoluţia de pînă acum a formaţiei şi împreună cu conducerea tehnică a echipei să caute şi să aplice măsurile cele mai adecvate pentru îmbunătăţirea jocului în retur.

Gh. GLISICI

RECURSUL LUI BOC A FOST RESPINS

Ieri, Tribunalul Militar Teritorial Bucureşti a respins recursul fotbalistului ALEXANDRU BOC, sentinţa de condamnare la 2 ani şi 6 luni închisoare corecţională rămînînd, astfel, definitivă.

Duminică, la Oltenita :

Meci restanţă din divizia C : Ş. N. O. — I. T. C.

Partida dintre Ş. N. Oltenita şi I. T. Constanţa (seria a III-a), care trebuia să se dispute în cadrul etapei a XI-a, din 2 noiembrie, se va juca duminică 14 decembrie, conform hotărîrii Comisiei de competiţii din F.R.F. Cheltuielile de deplasare ale constănţenilor vor fi suportate de către Ş.N.O. Meciul va fi condus, la centru, de către T. Marin (Bucureşti).

FIŞIER DIVIZIA A (II)

● Politehnica a realizat prima victorie de-abia în etapa a VIII-a ! (3—0 cu Steagul roşu).

● Trei echipe au realizat cîte două victorii în deplasare : *Rapid* la F.C. Argeş şi Dinamo Bucureşti ; *Steaua* la C.F.R. şi Farul ; *Dinamo Bucureşti* la Steaua şi Farul : 9 echipe au reuşit doar cîte o victorie în deplasare : *Universitatea Craiova* la Crişul, *U.T.A.* la Steaua, *F. C. Argeş* la A.S.A., *Jiul* la Steagul roşu, *Universitatea Cluj* la Politehnica, *Farul* la Crişul, *Crişul* la A.S.A., *Steagul roşu* la „U" Cluj şi *Dinamo Bacău* la Crişul.

● Nu au reuşit să obţină nici o victorie în deplasare : C.F.R., Politehnica, Petrolul şi A.S.A.

● Cele mai multe goluri marcate de un jucător într-un meci : *Dobrin*, în meciul F.C. Argeş — Crişul, etapa I, scor 6—1, *Dumitrache*, în meciul Dinamo Bucureşti — Jiul etapa I, scor 5—2, *Creiniceanu* în meciul Steaua — A.S.A., etapa a V-a, scor 10—1, fiecare cîte 4 goluri ; cîte 3 goluri au înscris : *Radu* în meciul F.C. Argeş — C.F.R., scor 3—0, *Lereter*, în meciul U.T.A. — Farul, scor 3—0, *Lupescu* în meciul Rapid — Jiul, scor 4—3, *Cuperman* în meciul Politehnica — A.S.A., scor 4—1, *Oblemenco* în meciul „U" Craiova — Farul, scor 4—0, *Tătaru II* în meciurile Steaua — A.S.A. şi Steaua — Dinamo Bacău (scor 8—0) şi *Voinea* în meciul Steaua — A.S.A.

● Cel dintîi gol al actualei ediţii a campionatului a fost înscris de Dobrin, în etapa I, minutul 3, în jocul cu Crişul ; tot el a fost acela care a executat primul penalty dictat în acest campionat (min. 51, al aceluiaşi joc).

● Primul autogol, chiar în etapa I : Botea (Farul în meciul cu Steagul roşu, iar ultimul Olteanu (F.C. Argeş) în minutul 90 al etapei a XV-a în meciul cu „U" Craiova !

● Au beneficiat de goluri... primite cadou de la adversari : „U" Craiova (3), F. C. Argeş şi Dinamo Bucureşti (2) şi... „doar" de cîte unul Petrolul, „U" Cluj, Dinamo Bacău, Jiul, Steagul roşu, Farul şi Politehnica.

● Locul I în clasament, la sfîrşitul turului, Rapid şi locul 16, A.S.A. Tg. Mureş sînt despărţite de 12 puncte !

● Au terminat turul cu un golaveraj pozitiv doar 6 echipe : Steaua +15, F.C. Argeş şi Dinamo Bucureşti +11, Rapid +9, „U" Craiova +6 şi „U" Cluj +3 ; au înregistrat un golaveraj negativ : A.S.A. —17, C.F.R. —13, Crişul —9, Politehnica —4, Dinamo Bacău şi Farul —3, Steagul roşu şi Petrolul —2, Jiul şi U.T.A. —1.

● Cinci echipe s-au situat în decursul turului, în unele etape, în poziţie de lider : U.T.A., o dată (după etapa a III-a), „U" Craiova o dată (după etapa a VII-a), F. C. Argeş, de trei ori (după etapele I, a II-a şi a V-a) ; Dinamo Bucureşti a deţinut „şefia clasamentului" de 7 ori ! (după etapele a IV-a şi de la etapa a VIII-a pînă la a XIII-a inclusiv) ; Rapid a deţinut conducerea în etapa a VI-a, venind în ultimele două, a XIV-a şi a XV-a, în fruntea clasamentului.

● Două echipe au avut terenul suspendat cîte o etapă : C.F.R. Cluj a susţinut jocul cu Politehnica din etapa a V-a la Dej, iar Universitatea Craiova jocul din etapa a VII-a cu Rapid la Tg. Jiu. Coincidenţă : ambele partide s-au încheiat cu acelaşi rezultat pentru gazde : 1—0.

M. ORZEA

Cel mai răsunător succes de public în ultimii cinci ani pe scenele europene

PURICELE ÎN URECHE

comedie de Georges Feydeau
în româneşte de Erastia Sever

Premieră simbătă 13 decembrie, ora 20 la

TEATRUL BULANDRA
(SALA STUDIO)

În distribuţie : Octavian Cotescu, Gina Patrichi, Lucia Mara, Paul Sava, Ion Besoiu, Aurel Cioranu, Vasile Florescu, Florian Pittiş, Dan Damian, Dorin Dron, Adrian Georgescu, Mariella Petrescu, Rodica Suciu, Cornelia Turian, Traian Petruţ.

Regia : Emil Mandric
Decoruri : Liviu Ciulei
Costume : George Ştefănescu.